

Йона

¹ І було слово Господнє до Йони, Аміттаєвого сина, таке: ² Устань, іди до Ніневії, великого міста, і проповідуй проти нього, бо їхнє зло прийшло перед лице Моє. ³ І встав Йона, щоб утекти до Таршішу з-перед Господнього лица. І зійшов він до Яфи, і знайшов корабля, що йшов до Таршішу, і дав заплату його, і ввійшов у нього, щоб відплисти з ними до Таршішу з-перед Господнього лица. ⁴ А Господь кинув сильного вітра на море, і знялася на морі велика буря, і вже думали, що корабель буде розбитий. ⁵ І налякалися моряки, і кликали кожен до своїх богів, і викидали ті речі, що були на кораблі, до моря, щоб полегшити себе. А Йона зійшов до споду корабля, і ліг, і заснув. ⁶ І приступив до нього керівник корабля, та й сказав йому: Чого ти спиш? Уставай, заклич до свого Бога, може згадає цей Бог про нас, і ми не згинемо. ⁷ І сказали вони один до одного: Ідїть, і киньмо жеребки, та й пізнаємо, через кого нам оце лихо. І кинули вони жеребки, і впав жеребок на Йону. ⁸ І сказали до нього: Об'яви ж нам, через що нам це лихо? Яке твоє зайняття, і звідки ти йдеш? Який твій край, і з якого ти народу? ⁹ І сказав він до них: Я єврей, і боюся я Господа, Небесного Бога, що вчинив море та суходіл. ¹⁰ І налякалися ті люди великим страхом, і сказали до нього: Що це ти наробив? Бо ці люди довідалися, що він утікає з-перед Господнього лица, бо він це їм об'явив. ¹¹ І вони сказали до нього: Що ми зробимо тобі, щоб утихомирилось море, щоб не заливало нас? Бо море бушувало все більше. ¹² І сказав він до них: Візьміть мене, і киньте мене до

моря, і втихомириться море перед вами; бо я знаю, що через мене оця велика буря на вас. ¹³ І міцно гребли ці люди, щоб дістатися до суходолу, та не могли, бо море бушувало все більш проти них. ¹⁴ І вони кликнули до Господа та й сказали: О Господи, нехай же не згинемо ми за душу цього чоловіка, і не давай на нас неповинної крові, бо Ти, Господи, чиниш, як бажаєш! ¹⁵ І підняли вони Йону, і кинули його до моря, і спинилося море від своєї лютости. ¹⁶ І налякалися ці люди Господа великим страхом, і приносили Господеві жертви, і складали обітниці. ¹⁷ (2-1) І призначив Господь велику рибу, щоб вона проковтнула Йону. І був Йона в середині цієї риби три дні та три ночі.

2

¹ (2-2) І молився Йона до Господа, Бога свого, з утроби тієї риби, ² (2-3) та й казав: Я кликав з нещастя свого до Господа, і відповідь дав Він мені, із нутра шеолу кричав я, і почув Ти мій голос! ³ (2-4) І Ти кинув мене в глибочінь, у серце моря, і потік оточив був мене. Усі хвили Твої та буруни Твої надо мною пройшли. ⁴ (2-5) І сказав я: Я вигнаний з-перед очей Твоїх, проте ще побачу я храм Твій святий. ⁵ (2-6) Вода аж по душу мене обгорнула, безодня мене оточила, очерет обвиває кругом мою голову! ⁶ (2-7) Я зійшов аж до споду гори, а земля її засуви стали за мною навіки! Та підіймеш із ями життя моє, Господи, Боже Ти мій! ⁷ (2-8) Як у мені омлівала душа моя, Господа я спогадав, і молитва моя ця до Тебе долинула, до храму святого Твого! ⁸ (2-9) Ті, що тримаються марних божків, свого Милосердного кидають. ⁹ (2-10) А я голосною подякою принесу Тобі жертву, про що присягав я, те виконаю. Спасіння

у Господа! ¹⁰ (2-11) І Господь звелів рибі, і вона викинула Йону на суходіл.

3

¹ І було Господнє слово до Йони вдруге таке: ² Устань, іди до Ніневії, великого міста, і проповідуй на нього те слово, що Я говорив був тобі! ³ І Йона встав, і пішов до Ніневії за Господнім словом. А Ніневія була місто велике-превелике, на три дні ходи. ⁴ І зачав Йона ходити по місті, на один день ходи, і проповідував і казав: Ще сорок день, і Ніневія буде зруйнована! ⁵ І ніневітяни ввірували в Бога, і оголосили піст, і позодягали верети, від найбільшого з них аж до найменшого. ⁶ І дійшло це слово до царя Ніневії, і він устав зо свого трону, і скинув плаща свого з себе, і покритися веретою, та й сів на попелі. ⁷ І він звелів кликнути й сказати в Ніневії з наказу царя та його вельмож, говорячи: Нехай не покуштують нічого ані людина, ані худоба, худоба велика чи худоба дрібна, нехай вони не пасуться, і нехай не п'ють води! ⁸ І нехай покриваються веретами та людина й та худоба, і нехай сильно кличуть до Бога, і нехай кожен зверне з своєї дороги та від насильства, що в їхніх руках. ⁹ Хто знає, може Бог обернеться й пожалує, і відвернеться з жару гніву Свого, і ми не погинемо! ¹⁰ І побачив Бог їхні вчинки, що звернули зо своєї злої дороги, і пожалував Бог щодо того лиха, про яке говорив, що їм учинить, і не вчинив.

4

¹ І було це для Йони на досаду, досаду велику, і він запалився. ² І молився він до Господа та й казав: О Господи, чи ж не це моє слово, поки я ще був на своїй землі? Тому я перед тим утік до Таршішу,

бо я знав, що Ти Бог милостивий та милосердий, довготерпеливий та многомилостивий, і Ти жалкуєш за зло. ³ А тепер, Господи, візьми мою душу від мене, бо краще мені смерть від мого життя! ⁴ А Господь відказав: Чи слушно ти запалився? ⁵ І вийшов Йона з міста, і сів від сходу міста, і поставив собі там куреня, і сів під ним у тіні, аж поки побачить, що буде в місті. ⁶ І виростив Бог рицинового куща, і він вигнався понад Йону, щоб бути тінню над його головою, щоб урятувати його від його досади. І втішився Йона від цього рицинового куща великою радістю. ⁷ А при сході зірниці другого дня призначив Бог червяка, і він підточив рицинового куща, і той усох. ⁸ І сталося, як сонце зійшло, то призначив Бог східнього гарячого вітра, і вдарило сонце на Йонину голову, і він зомлів. І він жадав, щоб йому померти, і казав: Краще мені смерть від мого життя! ⁹ І промовив Бог до Йони: Чи слушно запалився ти за рициновий кущ? А той відказав: Дуже розлютився я, аж на смерть! ¹⁰ І сказав Господь: Ти змилювався над рициновим кущем, над яким не трудився, і не плакав його, який виріс за одну ніч, і за одну ніч згинув. ¹¹ А Я не змилювався б над Ніневією, цим великим містом, що в ньому більше дванадцяти десятисячок люда, які не вміють розрізняти правиці своєї від своєї лівиці, та численна худоба?

Біблія**The Holy Bible in Ukrainian, Bob Jones University 1996**

copyright © 1996 Bob Jones University

Language: Українська (Ukrainian)

Translation by: Bob Jones University

The Ukrainian Version of the Bible. Copyright © 1996 Bob Jones University. Use of the work for profit making purposes is expressly forbidden. This work may not be copied or reproduced in any way for the purpose of profitable business ventures. Its publication has been financed on a nonprofit basis for the express purpose of propagating the gospel of the Lord Jesus Christ. Nonprofit uses of the material for the exclusive purpose of propagating the gospel of the Lord Jesus Christ are expressly permitted provided that the work is in no way modified and provided that those who use it hold strongly to the doctrines of the verbal plenary inspiration of the Bible, the deity and humanity of the virgin-born Son of God, the Lord Jesus Christ, the physical bodily resurrection of our Lord, and otherwise hold to the fundamental doctrines of the Christian faith.

2021-10-16

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source files dated 2 Aug 2022

db2d1414-1c39-5590-ac84-c16ebddb82e5